

Joi, 22 mai 2008

5. îndeamnă insistent Comisia și statele membre să reia activitatea legislativă în vederea adoptării unui instrument legislativ care să pună în aplicare articolul 9 al Convenției în cadrul Uniunii Europene, deoarece acest ultim pilon nu a fost încă transpus pe deplin în legislația comunitară; salută planul Comisiei de a organiza, în iunie 2008, o conferință privind accesul la justiție, pentru a da un impuls suplimentar activității legislative efectuate în cadrul Comunității;
6. îndeamnă Comisia și statele membre să consolideze sinergiile și legăturile cu alte organizații și convenții internaționale pertinente, în special cu Protocolul de la Cartagina privind biosecuritatea: consideră, totuși, că Convenția de la Aarhus este forumul potrivit pentru dezbaterile privind principiile orizontale ale accesului publicului la informație, ale participării și accesului la justiție în problemele de mediu;
7. invită Comisia să ofere un exemplu pozitiv autorităților publice din statele membre, punând în aplicare Convenția de la Aarhus într-un mod riguros;
8. îndeamnă țările care nu au ratificat Convenția de la Aarhus și Protocolul privind registrele emisiilor și transferurilor de poluanți să facă acest lucru și să încurajeze alte țări din afara Comisiei Economice pentru Europa a ONU să devină părți la Convenție;
9. consideră că deputații în Parlamentul European care fac parte din delegația CE au de adus o contribuție esențială și se așteaptă, în consecință, ca aceștia să aibă acces la reuniunile de coordonare de la Riga, fără dreptul de a lua cuvântul;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Secretariatului Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite, cu solicitarea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților contractante care nu sunt membre UE.

Acțiuni întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 cu privire la eficacitatea ajutorului

P6_TA(2008)0237

Rezoluția Parlamentului European din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 177 din Tratatul CE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Codul de conduită al UE în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare” (COM(2007)0072),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind ajutorul pentru comerț acordat de UE ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind o cooperare mai intensă și mai bună: pachetul privind eficacitatea ajutorului UE ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Ajutorul UE: acordarea unui ajutor mai substanțial, mai eficient și mai rapid” (COM(2006)0087),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Creșterea impactului ajutorului UE: un cadru comun pentru elaborarea documentelor naționale de strategie și programarea multianuală comună” (COM(2006)0088),

⁽¹⁾ OJ C 102 E, 24.4.2008, p. 291.

⁽²⁾ OJ C 306 E, 15.12.2006, p. 373.

Joi, 22 mai 2008

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Finanțare pentru dezvoltare și eficacitatea ajutorului — Provocările create de creșterea ajutorului UE 2006-2010” (COM(2006)0085),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Accelerarea progresului în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului — Finanțarea pentru dezvoltare și eficacitatea ajutorului” (COM(2005)0133),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European intitulată „Coerența politicii de dezvoltare — Accelerarea progresului în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului” (COM(2005)0134),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Transpunerea în practică a Consensului de la Monterrey: contribuția Uniunii Europene” (COM(2004)0150),
  - având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european” (Consensul european privind dezvoltarea), semnată la 20 decembrie 2005 ⁽¹⁾,
  - având în vedere Declarația de la Roma privind armonizarea, adoptată la 25 februarie 2003 în urma Forumului la nivel înalt privind armonizarea care a avut loc la Roma, precum și Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului (Declarația de la Paris), adoptată la 2 martie 2005 în urma Forumului la nivel înalt de la Paris cu privire la armonizare și aliniere în vederea unui ajutor eficace (Forumul la nivel înalt de la Paris),
  - având în vedere Rezoluția A/RES/55/2 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind Declarația Mileniului a ONU,
  - având în vedere Consensul de la Monterrey, adoptat la Conferința Internațională a ONU privind finanțarea dezvoltării din 21-22 martie 2002,
  - având în vedere principalele concluzii și recomandări ale Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), cuprinse în evaluarea paritară din 2007 a Comunității Europene,
  - având în vedere principalele concluzii ale studiului din 2007 intitulat „Cât este de eficient ajutorul UE în teren”, solicitat de Comisia pentru dezvoltare a Parlamentului European,
  - având în vedere Raportul ONU din 2007 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0171/2008),
- A. întrucât atenția acordată în prezent eficienței ajutorului a condus la concluzia că ajutorul pentru dezvoltare nu este suficient de performant, din cauza coordonării deficiente în rândul donatorilor, precum și a numărului mare de proiecte și programe cu proceduri diferite;
- B. întrucât această lipsă de performanță conduce la un grad scăzut de asumare a responsabilității, la programe mai puțin eficiente și la faptul că donatorii impun prea multe exigențe țărilor în curs de dezvoltare, la o diviziune între așa-numiții „favorizați” și „orfani” ai donatorilor și la neglijarea unor sectoare fundamentale precum sănătatea, educația și programele favorabile egalității de gen;

(¹) JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

Joi, 22 mai 2008

- C. întrucât UE asigură peste jumătate din asistența oficială pentru dezvoltare (ODA) pe plan mondial, are capacitatea de a deveni cel mai eficient donator și ar trebui, prin urmare, să-și asume un rol de lider pe scena internațională pentru a promova reformele necesare pentru o mai bună eficacitate a ajutorului;
- D. întrucât principalul obiectiv al politicii de dezvoltare a UE este eradicarea sărăciei, în contextul noii arhitecturi a ajutorului, în vederea îndeplinirii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM);
- E. întrucât dezvoltarea economică, dezvoltarea socială și protecția mediului constituie elemente interdependente care merg mână în mână cu dezvoltarea durabilă, care constituie baza eforturilor noastre de îmbunătățire a calității vieții pentru toți, astfel cum prevede articolul 36 din Declarația de la Beijing adoptată la 15 septembrie 1995 la cea de-a 4-a Conferință Mondială privind Femeile de la Beijing;
- F. întrucât protecția mediului se numără printre prioritățile UE și, în consecință, Comisia trebuie să ia în considerare acest obiectiv în ansamblul politicilor pe care le duce în privința țărilor în curs de dezvoltare;
- G. întrucât Comisia dorește să susțină agenda eficienței ajutorului, în privința căreia are două obiective strâns corelate: (i) punerea în aplicare a Declarației de la Paris și îmbunătățirea calității propriilor programe de ajutor; și (ii) acordarea de sprijin statelor membre pentru aplicarea Declarației de la Paris și pentru îmbunătățirea eficacității programelor lor de ajutor;
- H. întrucât cifre recente ale OCDE arată că, per ansamblu, ajutorul acordat de UE a scăzut în mod semnificativ în 2007;
- I. întrucât angajamentele UE privind acordarea unui ajutor mai bun și mai substanțial includ creșterea ODA la 0,56 % din venitul național brut (VNB) până în 2010, dezvoltarea unor noi mecanisme de ajutor mai previzibile și mai puțin instabile și promovarea unei coordonări și complementarități mai bune, în vederea realizării unei programări multianuale comune, bazate pe planurile și sistemele țărilor partenere, deblocarea ajutorului și reformarea asistenței tehnice, pentru a răspunde priorităților naționale, întrucât între 2006 și 2007 procentul din VNB-ul UE destinat ODA a scăzut pentru prima dată din 2000, trecând de la 0,41 % la 0,38 %, și întrucât UE trebuie să-și intensifice eforturile pentru a atinge obiectivul fixat în baza ODM de a aloca 0,7 % din VNB-ul UE către ODA în 2015;
- J. întrucât articolul 180 din Tratatul CE, consolidat prin articolul 188D adăugat de Tratatul de la Lisabona, prevede că „Politica de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii și politicile statelor membre se completează și se susțin reciproc”, solicitând statelor membre și Uniunii să depună eforturi pentru a îmbunătăți coordonarea donatorilor și pentru a obține o mai bună diviziune a muncii, ceea ce va contribui la creșterea eficienței ajutorului;
- K. întrucât există riscul ca obiectivele ambițioase ale Consensului european privind dezvoltarea, inclusiv alte obiective politice, precum migrația și comerțul, să distragă atenția de la dezvoltare și să submineze consensul la care s-a ajuns în cadrul agendei privind ajutorul internațional pentru reducerea sărăciei, ca urmare a lipsei de coerență dintre diversele politici ale Uniunii, și întrucât, în acest sens, punctul 35 din Consensul european privind dezvoltarea prevede că „este important ca politicile care nu vizează dezvoltarea să vină în sprijinul eforturilor depuse de către țările în curs de dezvoltare pentru realizarea ODM”;
- L. întrucât „exodul de inteligență” a condus la un deficit de lucrători în domeniul sănătății și de personal calificat în alte domenii cheie în țările în curs de dezvoltare, fapt care, la rândul lui, împiedică adesea utilizarea eficientă a ajutorului în teren;
- M. întrucât sistemul de ajutor devine din ce în ce mai complex, fiind marcat de o proliferare a canalelor de ajutorare, de fragmentarea fluxurilor ajutorului și de stabilirea unor destinații tot mai precise pentru ajutor, iar economiile emergente devin actori tot mai influenți în cooperarea cu țările în curs de dezvoltare, ceea ce conduce la fragmentarea ajutorului și la suprapunerea activităților donatorilor la nivel mondial, național sau sectorial;

Joi, 22 mai 2008

- N. întrucât, în următorii ani, găsirea celei mai bune modalități pentru a integra cele 12 noi state membre ale Uniunii Europene în rolul lor de donatori emergenți va fi o provocare instituțională, având în vedere faptul că unii dintre acești donatori au dificultăți în a respecta orientările standard de cooperare privind dezvoltarea specifice sistemului de ajutor promovat de către Comitetul de asistență pentru dezvoltare din cadrul OCDE;
- O. întrucât această situație ar putea constitui un obstacol în calea acordării unui ajutor eficace;
- P. întrucât, de prea multe ori, sistemul actual de alocare a ajutorului nu se ridică la nivelul așteptărilor, cu multe țări sărace și probleme critice, precum sănătatea, educația, coeziunea socială și egalitatea de gen, cărora li se alocă un ajutor redus;
- Q. întrucât UE se angajează să abordeze problema țărilor și sectoarelor „orfane” sau neglijate, în contextul Codului său de conduită privind diviziunea muncii în cadrul politicii de dezvoltare menționat mai sus, începând să analizeze posibilitatea de a aloca ajutor pentru situațiile de fragilitate;
- R. întrucât Parlamentul European, prin intermediul mecanismului de control al Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind ICD), precum și statele membre și-au exprimat îngrijorarea privind faptul că principalul obiectiv de eradicare a sărăciei nu este reflectat întotdeauna în acordarea ajutorului în teren;
- S. întrucât numeroase studii au arătat că asumarea eficientă a responsabilității în ceea ce privește folosirea ajutorului, care implică participarea cetățenilor, reprezintă unul dintre indicatorii principali ai eficacității ajutorului, dar că lipsa de transparență și deschidere afectează în continuare ajutorul; întrucât această lipsă de transparență îngreunează accesul la informații pentru guvernele, autoritățile locale și societatea civilă din țările beneficiare și constituie în acest sens un obstacol important pentru mai buna apropiere a ajutorului;
- T. întrucât ajutorul se acordă deseori în funcție de prioritățile și calendarele donatorilor, fără a fi făcute suficiente eforturi pentru a respecta planurile și prioritățile de dezvoltare naționale sau calendarul bugetar național și fără a se conforma acestora, aspect care face ca pregătirea unor bugete eficiente de către beneficiari sau planificarea anticipată să fie foarte dificile și, de asemenea, îngreunează monitorizarea fluxului și a eficacității ajutorului de către parlamente, societatea civilă și alții;
- U. întrucât folosirea sistemelor naționale este o componentă esențială a eficacității ajutorului și este considerată un mijloc important de consolidare a responsabilității țărilor partenere cu privire la planificarea și aplicarea politicilor; întrucât, prin urmare, se așteaptă ca utilizarea sistemelor naționale să consolideze strategiile naționale de dezvoltare și cadrele de aplicare ale țărilor partenere;
- V. întrucât, conform unei anchete recente privind monitorizarea Declarației de la Paris de către OCDE, lipsa asistenței tehnice bazate pe cerere este o problemă esențială a guvernelor țărilor în curs de dezvoltare, în măsura în care asistența tehnică continuă să fie în mare măsură condiționată și supraevaluată și este deseori ineficientă în consolidarea capacităților locale, aspect vizat de articolul 31 din Regulamentul ICD;
- W. întrucât parlamentele naționale au un rol esențial în ceea ce privește sensibilizarea publicului și promovarea reformei arhitecturii ajutorului, de exemplu prin intermediul dezbaterilor și prin aprobarea cadrelor și bugetelor de dezvoltare, alocarea fondurilor pentru sectoarele afectate de sărăcie, promovarea diviziunii muncii, precum și responsabilizarea guvernelor pentru aplicarea Declarației de la Paris;
- X. întrucât autoritățile locale sunt actori cheie în cadrul politicilor de dezvoltare, în măsura în care profesionalismul și cunoștințele lor privind nevoile locale le permit să transmită, în fiecare zi, așteptările populației și să creeze o legătură între acestea din urmă și stat;
- Y. întrucât rolul societății civile este esențial, atât în calitate de partener în cadrul dialogului politic privind eficacitatea ajutorului și stabilirea priorităților privind ajutorul, cât și în calitate de „gardian” în vederea monitorizării cheltuielilor guvernului;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

Joi, 22 mai 2008

- Z. întrucât ICD prevede ca cel mult 15 % din linia tematică de credit în favoarea actorilor nestatali și a autorităților locale să fie destinate acestora din urmă și întrucât această evoluție pozitivă, care ar putea să sporească eficacitatea ajutorului, ar trebui să fie însoțită un recurs mai intens la cooperarea descentralizată din partea statelor membre,
- AA. întrucât UE trebuie să se asigure că agenda privind eficacitatea ajutorului din cadrul celui de-al 3-lea Forum la nivel înalt pe tema eficacității ajutorului, care va avea loc la Accra în septembrie 2008, se concentrează asupra reducerii sărăciei și, pe termen lung, asupra eradicării ei;
- AB. întrucât îmbunătățirea ajutorului, atât din punct de vedere calitativ, cât și din punct de vedere cantitativ, este vitală pentru realizarea ODM, iar eficacitatea ajutorului nu poate constitui un pretext pentru nerespectarea angajamentelor luate de către statele membre în cadrul Consensului de la Monterrey menționat mai sus;
- AC. întrucât Consensul european privind dezvoltarea recunoaște egalitatea de gen drept obiectiv în sine și constituie pentru UE un angajament de a-și consolida abordarea privind egalitatea de gen în cadrul tuturor activităților UE de cooperare pentru dezvoltare și întrucât Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Egalitatea între sexe și emanciparea femeilor în cadrul cooperării pentru dezvoltare” (COM(2007)0100) îi angajează pe donatorii UE să garanteze aplicarea eficientă a strategiilor și practicilor care sunt efectiv create pentru femei;
- AD. întrucât instaurarea păcii la nivel local, național, regional și mondial este posibilă și este indisociabilă de promovarea femeilor, acestea reprezentând un motor esențial nu doar în viața familială și în educația copiilor, ci și în cadrul inițiativelor publice, în soluționarea conflictelor și în promovarea unei păci durabile la toate nivelurile, astfel cum arată articolul 18 din Declarația de la Beijing menționată anterior,
1. invită statele membre și Comisia să facă toate eforturile pentru a se asigura că UE exprimă un punct de vedere coerent, pentru a ține cont de prioritățile statelor partenere în acordarea ajutorului și pentru a desfășura acțiuni mai armonizate, mai transparente, mai predictibile și mai eficiente în mod colectiv;
  2. subliniază faptul că Comisia va trebui să mențină integritatea agendei pentru dezvoltare, să se concentreze clar asupra obiectivului final de a eradică sărăcia și să evidențieze aplicarea eficientă a politicilor prioritare, inclusiv accentul clar pe rezultate;
  3. subliniază faptul că majorarea prețurilor la materiile prime a jucat un rol fundamental în declanșarea crizei alimentare actuale de la nivel mondial, criză care riscă să anuleze toate eforturile deja întreprinse pentru îmbunătățirea eficacității ajutorului, și invită Comisia și fiecare dintre statele membre să susțină orice măsură care poate contribui la o stabilizare a prețurilor la materiile prime pentru țările în curs de dezvoltare;
  4. invită Comisia să ajute noile state membre să se adapteze la strategiile internaționale din ce în ce mai coordonate privind politica de dezvoltare și acordare a asistenței, prin mecanisme adecvate, să coopereze cu noile state membre pentru a stabili modul în care vor îndeplini obiectivele suplimentare ale UE referitoare la eficacitatea ajutorului, stabilite de comun acord la Forumul la nivel înalt de la Paris, și să analizeze modul în care s-ar putea realiza posibile exerciții de programare comune; amintește în această privință faptul că noile state membre s-au angajat să atingă, în materie de ODA, un obiectiv de 0, 17 % din VNB până în 2010 și de 0, 33 % până în 2015, în timp ce contribuțiile lor viitoare trebuie să consolideze rolul UE în domeniul cooperării pentru dezvoltare;
  5. recunoaște rolul fundamental al conducerii democratice și al controlului parlamentar în țările în curs de dezvoltare pentru garantarea eficacității ajutorului, necesitatea ca UE să ofere parlamentelor țărilor în curs de dezvoltare resurse și sprijin pentru dezvoltarea capacităților, astfel încât să se asigure că acestea au o capacitate suficientă pentru a realiza acțiuni de control și supraveghere a bugetelor guvernelor lor, și admite importanța faptului că o mai bună comunicare a rezultatelor către Parlamentul European, societatea civilă și statele membre poate să contribuie la instaurarea încrederii în programele Comunității, să crească responsabilitatea și să permită abordarea unor forme mai strategice de supraveghere; în această privință, invită Comisia să propună un nou indicator pentru a monitoriza controlul parlamentar;

Joi, 22 mai 2008

6. invită Comisia și statele membre ca împreună să identifice indicatori de performanță axați pe indicatorii ODM, în special cu privire la ajutorul bugetar, astfel încât parlamentele naționale, autoritățile locale și societatea civilă locală, precum și Parlamentul European să poată urmări rezultatele contribuțiilor UE;
7. invită Comisia și statele membre să garanteze că atât politicile UE, cât și arhitectura ajutorului susțin principiul gestionării pentru rezultate, instituit prin Declarația de la Paris, în special pentru a obține rezultate în ceea ce privește ODM cel mai puțin probabil a fi îndeplinite conform Raportului ONU din 2007 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, precum al cincilea ODM;
8. invită Comisia să elaboreze o matrice a tuturor instrumentelor financiare în cadrul cărora a acordat fonduri pentru buna guvernare, fie că este vorba de Fondul european pentru dezvoltare (FED), de ICD, de Strategia UE-Africa sau de fondurile alocate guvernelor africane pentru buna guvernare, verificând astfel coerența politicilor și buna gestionare a acestor fonduri;
9. invită Comisia și statele membre să susțină crearea și aplicarea unor mecanisme de finanțare inovatoare destinate să contribuie în mod semnificativ la îndeplinirea ODM în termenele limită prevăzute; subliniază faptul că aceste resurse suplimentare nu pot înlocui angajamentele deja luate în privința asistenței publice pentru dezvoltare;
10. susține alegerea Comisiei de a folosi tot mai mult sprijinul bugetar, dar totodată încurajează Comisia să examineze în continuare provocările presupuse de această modalitate de ajutor;
11. invită statele membre și parlamentele naționale să promoveze agenda diviziunii muncii, astfel cum este prevăzută în special în Codul de conduită privind diviziunea muncii în cadrul politicii de dezvoltare menționat anterior, și să elaboreze planuri fezabile privind modul în care intenționează să o aplice pentru a îmbunătăți eforturile privind ajutorul european, garantând totodată că această agendă este condusă de țările partenere și nu doar de donatori;
12. subliniază faptul că diviziunea muncii ar trebui să fie realizată la nivel național, în baza principiilor Declarației de la Paris, să fie axată pe rezultate și să conducă la o finanțare suficientă în toate sectoarele din fiecare țară parteneră;
13. susține revizuirea și extinderea inițiativei privind Atlasul donatorilor, pentru a promova un dialog politic transfrontalier mai coerent între donatorii europeni;
14. reamintește faptul că, deturnând fondurile destinate dezvoltării, corupția constituie un obstacol major în calea unei eficacități sporite a ajutorului; invită Comisia să îmbunătățească monitorizarea alocării ajutorului pentru dezvoltare și să încurajeze beneficiarii de ajutor să ratifice și să aplice în mod strict acordurile internaționale și regionale aplicabile în acest domeniu;
15. invită Comisia să garanteze o mai mare responsabilitate, precum și transparența sistemelor publice naționale de gestiune financiară, în cazurile în care există asigurări că ajutorul va fi folosit în scopurile destinate, pentru a facilita atât asumarea responsabilității, cât și reducerea sărăciei;
16. invită Comisia și Consiliul să ia măsuri concrete pentru a lupta împotriva corupției, în special prin susținerea inițiativelor societății civile destinate să asigure transparența în folosirea ajutorului furnizat de către Uniunea Europeană și încurajând toate statele membre și statele partenere să ratifice Convenția ONU împotriva corupției din 2003;
17. susține rolul jucat de Comisie pentru a armoniza cooperarea pentru dezvoltare între statele membre, atât la nivel central, cât și pe teren, și evidențiază valoarea adăugată creată de Comisie prin asumarea unui rol de conducere în cadrul dialogului politic dintre UE și țările partenere, dialog bazat pe valorile comune ale UE, cum ar fi promovarea drepturilor omului și egalitatea între sexe;

Joi, 22 mai 2008

18. invită Comisia să continue simplificarea procedurilor, inclusiv a proceselor de acordare a ajutorului, să decentralizeze în continuare responsabilitățile și să asigure delegațiilor resurse suficiente (în materie de personal și competențe) pentru a controla și a influența, după caz, forma și procedurile de aprobare a linilor bugetare tematice și regionale pentru îndeplinirea responsabilităților lor; subliniază importanța dotării viitorului serviciu european pentru acțiune externă cu capacități suficiente axate pe dezvoltare;
19. invită, de asemenea, Comisia să încurajeze un contact regulat și cooperarea dintre delegațiile sale, pe de o parte, și societatea civilă și autoritățile locale, pe de altă parte, pentru a lua într-o mai mare măsură în considerare necesitățile și prioritățile țărilor partenere și pentru a favoriza în acest fel o mai bună apropiere a ajutorului, principalul obiectiv al Declarației de la Paris;
20. subliniază necesitatea de a ameliora orientările și metodologia pentru monitorizarea Declarației de la Paris, cu scopul de a îmbunătăți înțelegerea colectivă a agendei adoptate de Forumul la nivel înalt de la Paris și de a asigura agregarea coerentă a informațiilor privind indicatorii de pe teritoriul principalelor țări care beneficiază de ajutor; subliniază necesitatea de a garanta că țările donatoare își îndeplinesc promisiunile privind ajutorul și invită statele membre să faciliteze accesul la datele lor relevante pentru a asigura o mai mare transparență și un nivel mai ridicat de responsabilitate cu privire la raportările privind ajutorul; în consecință, subliniază necesitatea de a utiliza indicatori preciși de evaluare intermediară, ale căror rezultate să permită reajustarea și/sau intensificarea acțiunilor necesare pentru a atinge obiectivele fixate pentru 2010;
21. subliniază necesitatea elaborării unui plan de monitorizare pe termen mediu pentru a evalua progresul și a promova măsuri active de încurajare a recurgerii la acțiuni de monitorizare la nivel național, pentru a favoriza sinergiile dintre eforturile de monitorizare la nivel național și internațional și pentru a reduce posibilele suprapuneri a eforturilor de monitorizare a angajamentelor asumate de UE în cadrul Declarației de la Paris;
22. invită Comisia să îmbunătățească claritatea definițiilor aferente alocării sectoriale a ODA, pentru a îmbunătăți consecvența rezultatelor și pentru a reduce costurile de tranzacționare în legătură cu gestionarea datelor Comisiei și ale statelor membre la nivel național; invită Comisia să garanteze că definițiile ODA nu sunt extinse pentru a cuprinde elemente care nu țin de ajutor, cum ar fi cheltuielile militare;
23. invită Comisia și statele membre, în conformitate cu angajamentul luat cu ocazia Reuniunii mondiale la nivel înalt pentru dezvoltare socială desfășurate la Copenhaga în perioada 5-12 martie 1995, să se conformeze solicitării organizațiilor societății civile ca cel puțin 20 % din asistența pentru dezvoltare să fie destinată îmbunătățirii serviciilor publice de bază cum ar fi educația, sănătatea, accesul la apă și infrastructurile sanitare;
24. încurajează membrii CAD al OCDE, care reprezintă autoritatea în domeniu, să elaboreze cât mai curând posibil o definiție a cooperării pentru dezvoltare care să poată pună definitiv capăt deturnării ajutorului în favoarea unor obiective care nu țin deloc de dezvoltare, această deturnare nefiind posibilă decât în virtutea caracterului extrem de larg al definiției oficiale actuale a asistenței pentru dezvoltare;
25. invită Comisia și statele membre să deblocheze complet ajutorul acestora, în special asistența tehnică, ajutorul alimentară și ajutorul pentru transportul de alimente, în conformitate cu Recomandarea CAD al OCDE din 2001 pentru țările eligibile în cadrul FED și în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul ICD;
26. invită Comisia și statele membre să reducă treptat condiționalitatea orientată spre politică, în special cea legată de politica economică, să sprijine o înțelegere comună asupra priorităților cheie și să se folosească de influența pe care o au pentru a convinge Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional să sprijine această poziție; solicită în special ca strategia privind ajutorul pentru comerț să fie în beneficiul tuturor țărilor în curs de dezvoltare și nu doar al celor care consimt la o mai mare deschidere a piețelor lor, în special în cadrul acordurilor de parteneriat economic;
27. insistă asupra necesității ca instituțiile financiare internaționale și țările donatoare să facă publice condițiile de acordare a ajutorului pentru dezvoltare, astfel încât parlamentele, autoritățile locale și actorii societății civile să poată exercita un control democratic real;

Joi, 22 mai 2008

28. subliniază necesitatea ca ajutorul să fie acordat în funcție de prioritățile și calendarele partenerilor și conform planurilor și programelor naționale de dezvoltare sau calendarelor bugetare naționale;
29. subliniază faptul că o mai bună coordonare între Comisie și statele membre va rezolva problema țărilor și sectoarelor „orfane” și subliniază în această privință relevanța unei versiuni actualizate și îmbunătățite a Atlasului donatorilor;
30. subliniază că este necesar să fie îmbunătățit progresul în vederea îndeplinirii ODM privind sănătatea, în special în ceea ce privește situațiile de fragilitate și ca DG Ajutor Umanitar (ECHO) și DG Dezvoltare ale Comisiei să își coordoneze munca în etapa acordării de ajutor umanitar, în etapa tranzițională și în etapa de dezvoltare (corelând ajutorul de urgență, de reabilitare și de dezvoltare) astfel cum, de exemplu, s-a menționat în Consensul european privind ajutorul umanitar ⁽¹⁾;
31. recunoaște necesitatea intensificării consultărilor Comisiei cu partenerii din societatea civilă, la nivel central și pe teren, prin intermediul unor reuniuni mai bine structurate privind politica, programarea strategică și eficacitatea ajutorului, inclusiv cerințele privind cererile de propuneri, procedurile de plată, controlul financiar al proiectelor și procesele de monitorizare și evaluare; invită donatorii și guvernele partenere să garanteze participarea deplină și semnificativă a societății civile și a autorităților locale la planificarea, aplicarea, monitorizarea și evaluarea bugetelor și programelor de dezvoltare și să sprijine condițiile care sunt necesare pentru îndeplinirea rolurilor lor;
32. subliniază faptul că implicarea femeilor și a mișcărilor de femei în formularea și realizarea politicilor și programelor, în aplicare, monitorizare și evaluare ar trebui văzută ca o parte integrantă a asigurării unei veritabile apropieri, dat fiind impactul disproporționat al sărăciei asupra femeilor;
33. subliniază necesitatea de a implica autoritățile locale din statele membre și partenerii UE în procesul de îndeplinire a obiectivelor Declarației de la Paris, în special la toate stadiile elaborării, ale punerii în aplicare și ale evaluării politicilor de dezvoltare;
34. reamintește rolul hotărâtor pe care îl pot juca membrii diasporei pentru îmbunătățirea eficacității ajutorului european și invită așadar Comisia și statele membre să îi implice mai mult în elaborarea și punerea în aplicare a programelor europene de dezvoltare; subliniază faptul că implicarea persoanelor străine sau de origine străină într-un parteneriat între Uniunea Europeană și țările lor de origine constituie un puternic motor de integrare;
35. consideră că sporirea transparenței informațiilor referitoare la fluxurile ajutorului reprezintă un obiectiv fundamental pentru o utilizare mai eficace a ajutorului și creșterea responsabilității reciproce și pentru a garanta faptul că publicului îi sunt transmise la timp informații complete privind întregul ajutor angajat, alocat și distribuit, inclusiv publicarea de calendare pentru fiecare țară în parte, pentru angajamentele și cheltuielile privind ajutorul, precum și faptul că statele membre și partenerii ar trebui să facă publice, în mod automat, la timp și proactiv, toate documentele referitoare la planificarea, execuția și evaluarea strategiilor și proiectelor privind ajutorul și că informațiile dezvăluite ar trebui să includă publicarea unor informații care să permită participarea publicului la procesul decizional, în limbi și sub forme adecvate persoanele interesate în cauză;
36. invită Comisia și statele membre să facă progrese în acest domeniu, susținând instituirea unor norme contabile privind cerințele referitoare la informațiile de comunicat privind asistența externă și colaborând cu organizațiile societății civile, parlamentele naționale, autoritățile locale și organizațiile internaționale în vederea stabilirii unor bune practici de înregistrare a fluxurilor ajutorului în bugetele naționale;
37. îndeamnă Comisia și statele membre să își alinieze ajutorul la sistemele naționale prin utilizarea sprijinului bugetar general și sectorial, care trebuie să se bazeze pe un plan solid de reducere a sărăciei și de consolidare a responsabilității naționale, corelat cu angajamentul comun de reducere a sărăciei și de realizare a ODM, pe respectarea drepturilor omului și pe consolidarea și îmbunătățirea monitorizării, gestiunii financiare și a responsabilității;

⁽¹⁾ Declarație comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene „Consensul european privind ajutorul umanitar” semnată la 18 decembrie 2007 (JO C 25, 30.1.2008, p. 1).

Joi, 22 mai 2008

38. subliniază necesitatea ca Comisia și statele membre să asigure o finanțare crescândă și previzibilă, sub forma unor angajamente de ajutor multianuale (3 ani sau mai mult) care să fie bazate pe criterii clare și transparente și pe rezultate în eradicarea sărăciei, inclusiv rezultate sectoriale specifice, decise de comun acord cu țările partenere, și asigurate în timp util și în mod transparent, astfel încât să permită realizarea de investiții în consolidarea resurselor umane atât de necesare pentru creșterea eficacității ajutorului; salută inițiativa contractării ODM pentru a garanta o formă de sprijin bugetar mai previzibilă pe termen mai lung; insistă cu toate acestea asupra faptului că acest lucru implică un angajament puternic în vederea realizării ODM de către țările partenere și asupra faptului că este necesară o monitorizare continuă cu accent pe rezultate; salută contractul ODM drept una dintre modalitățile posibile de creștere a previzibilității ajutorului;
39. observă faptul că în cele mai multe țări în curs de dezvoltare majoritatea obiectivelor ODM nu vor fi îndeplinite până în 2015 și îndeamnă statele membre să elaboreze calendare anuale pentru a îndeplini promisiunile făcute;
40. recunoaște importanța stabilirii unor obiective, pentru ca, treptat, asistența tehnică să fie bazată pe cerere și adaptată strategiilor naționale ale partenerilor în proporție de 100 %;
41. subliniază faptul că asistența tehnică planificată în funcție de necesitățile exprimate de către țările beneficiare și organizațiile societății civile, și nu în funcție de prioritățile țărilor donatoare, trebuie să permită în același timp consolidarea capacităților partenerilor UE și apropierea locală;
42. remarcă faptul că reforma ajutorului constituie doar una dintre etapele pe care trebuie să le parcurgă UE, care trebuie, de asemenea, să se asigure că politicile din domeniile comerțului, securității, migrației, agriculturii, pescuitului, energiei, mediului, schimbărilor climatice, precum și din alte domenii sunt coerente cu obiectivele de dezvoltare, pentru a fi benefice țărilor în curs de dezvoltare și pentru a promova un sistem financiar și comercial internațional echitabil în favoarea dezvoltării; reamintește în această privință punctul 35 din Consensul european privind dezvoltarea, potrivit căruia „este important ca politicile care nu vizează dezvoltarea să vină în sprijinul eforturilor depuse de către țările în curs de dezvoltare pentru realizarea ODM”;
43. reamintește angajamentele luate de țările semnatare ale Declarației de la Paris de a realiza evaluări strategice de mediu la nivel sectorial și național; invită așadar Comisia să se conformeze acestui obiectiv pentru a evalua efectul politicilor sale, în special în ceea ce privește schimbările climatice, deșertificarea și biodiversitatea în țările în curs de dezvoltare;
44. subliniază faptul că eforturile de eficientizare a ajutorului ar trebui să fie însoțite de o mai bună informare a cetățenilor din țările donatoare asupra obiectivelor, a modalităților de punere în aplicare și a destinațiilor asistenței pentru dezvoltare;
45. reamintește faptul că Consensul european privind dezvoltarea recunoaște egalitatea între sexe drept obiectiv de sine stătător și, în consecință, acesta ar trebui să fie un domeniu cheie pentru discuții referitoare la eficacitatea ajutorului;
46. recunoaște faptul că între agendele privind cantitatea și calitatea ajutorului există o legătură inextricabilă și că, pentru ca obiectivele privind eficacitatea ajutorului să fie îndeplinite, este necesar un angajament constant față de obiectivele cantitative existente stabilite de comun acord de către toate statele membre ale UE; în acest sens, îndeamnă Comisia și statele membre să își reconfirme angajamentul față de îndeplinirea țintei lor comune de a asigura ODA în proporție de 0,56 % din VNB în 2010 și 0,7 % din VNB în 2015, de a intensifica ajutorul și de a elabora calendare multianuale ambițioase pentru a măsura creșterea treptată a bugetelor de ajutor;
47. subliniază importanța includerii unei perspective puternice privind egalitatea de gen la fiecare stadiu al programării, aplicării, monitorizării și evaluării;
48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului de asistență pentru dezvoltare al OCDE, precum și parlamentelor naționale ale statelor membre.